

نامه امارت اسلامی به مردم آمریکا!

مردم امریکا، سازمان های مستقل مردمی، مقام های غیر دولتی، و نمایندگان صلح دوست کانگرس! امیدوار هستیم که این نامه را به دقت مطالعه کنید و در روشنی واقعیت های ذکر شده در آن، آینده نیروهای امریکایی در افغانستان، منافع و خسارات تان را در نظر بگیرید.

مردم امریکا! شما میدانید که بزرگان سیاسی شما ۱۷ سال قبل بر کشور ما تجاوز نظامی کردند. برای توجیه این تجاوز که خلاف قوانین شرعی و ملی کشور مستقل ما و همچنان عملی در مخالفت با تمامی مقررات جهانی بود، مقامات شما نسبت به مسائل دیگر این سه موضوع را به طور آشکار بحیث مجوز قانونی ارائه می کردند:

۱ - تأمین امنیت با از بین بردن به اصطلاح تروریستان در افغانستان.

۲ - پیاده ساختن قانون با ایجاد یک حکومت قانونی.

۳ - از بین بردن مواد مخدر.

بیباید بنگریم که رهبران جنگ طلب شما در این جنگ ناجایز تا چی اندازه توانستند این سه شعار خود را عملی کنند؟

افزایش نا امنی و جنگ ها:

در سال ۲۰۰۱ میلادی وقتی رئیس جمهور اسبق شما جورج بوش امر اشغال افغانستان را می داد، بخاطر تبریر این اشغال تنها موجودیت و از بین بردن طالبان (امارت اسلامی) و القاعده را در اینجا بهانه گرفت. مگر با ادامه دادن ۱۷ سال جنگ و بعد از پذیرفتن تلفات و خسارات کمرشکن جانی و مالی در آن، دونالد ترامپ رئیس جمهور کنونی تان برای تداوم همان جنگ ۱۷ ساله بجای یک امارت اسلامی (طالبان) به نا امنی های بیشتر و به وجود آمدن گروه های دیگر اعتراف کرد. ترامپ این ادعا و اعتراف را به تاریخ ۲۳ ماه اگست گذشته در جریان اعلان استراتژی جنگی خود برای افغانستان و جنوب آسیا اعلان کرد و یکبار دیگر بعد از ۱۷ سال امر تداوم اشغال و جنگ نا روا را علیه مردم افغان صادر کرد.

اینکه مقامات شما خود موجودیت سازمان های متعدد جنگی را در افغانستان می پذیرند، این سخن ما را ثابت می سازد که امریکایی ها با اشغال افغانستان و سرنگون کردن حکومت متحد و مسئول طالبان، تنها برای افزایش انارشی راه را هموار کردند. مقامات نا مصلحت اندیش تان به هر شکلی که جنگ افغانستان را توجیه کنند و یا هر عنوانی به آن بدهند، مگر واقعیت اینست که عساکر شما بشمول زنان و اطفال، ده ها هزار افغان بیچاره را به شهادت رسانیدند، به لک های آنان را مجروح کردند، و هزاران دیگر آنان را به گوانتانامو، بگرام و زندان های مخفی دیگر انداختند و با آنان چنان رویش ناجایز کردند که بشریت از آن احساس شرم می کند و با دعوای تمدن و تهذیب امریکا هیچ همخوانی ندارد.

در این جنگ بی فایده، به اعتراف رسمی مقامات نظامی تان (۳۵۴۶) عسکر امریکایی و خارجی دیگر کشته، بیشتر از ۲۰۰۰۰ عساکر امریکایی مجروح و به دهها هزار دیگر به بیماری های عصبی مبتلا شده اند، اگرچه در واقعیت آمار تلفات شما از این به مراتب بیشتر است که بزرگان تان آنرا از شما پنهان کرده اند. به همین شکل در جریان این جنگ یک تریلیون دالر کشور شما به مصرف رسیده است که به سبب آن این جنگ در تاریخ کشور تان از همه جنگ خونین تر، طولانی تر و از نگاه اقتصادی کمرشکن تر تلقی گردیده است.

بی قانونی و فاسدترین نظام در سطح جهان:

اگرچه صحبت از قوانین در سایر کشور ها و ایجاد نظام برای آنان وظیفه امریکا نیست، مگر بهانه دوم جورج دبلیو بوش برای اشغال افغانستان به اصطلاح ایجاد یک حکومت قانونی در اینجا بود. در این بخش نیز، بعد از جنگ ۱۷ ساله امریکایی و کشته و زخمی شدن دهها هزار عسکر امریکایی در آن، به مصرف رسانیدن میلیاردها دالر چنان نظامی در افغانستان حاکم شد که در بخش های اداری، قانونی، نظامی و سیاسی ریکاردهای ذیل را دارا می باشد:

مقام اول در فساد مالی و اداری به سطح جهان، مقام اول در نقض حقوق بشر در سطح جهان، مقام اول در غصب زمین ها و اختلاس کمک های جهانی در سطح جهان، مقام اول در خشونت با زنان در سطح جهان و .... و مثال اخیر رژیم فاسد ایجاد شده در

اثر اشغال امریکایی، آن نظام دو سره در افغانستان است که در قوانین مروجہ ایجاد حکومت ها در هیچ گوشه و کنار جهان نمونه و مثال آن به نظر نمی رسد.

تولید مواد مخدره و توسعه آن:

دلیل سوم دلبو بوش در تجاوز بر افغانستان جلوگیری و از بین بردن مواد مخدر در افغانستان بود، بیابید ببینیم که بعد از ۱۷ سال جنگ اکنون تولید مواد مخدر در افغانستان به کدام حد بالا رفته است؟ بر اساس معلومات داده شده توسط سازمان مبارزه با مواد مخدر ملل متحد (UNODC) قبل از حمله امریکا بر افغانستان در همه افغانستان تنها بر ۱۸۵ هکتار زمین کشت کوکنار صورت می گرفت و آن در هم مناطقی بود که تحت تصرف مخالفین طالبان بود و حد اعتیاد به هیروئین در میان افغان ها برابر با هیچ بود.

مگر بعد از تجاوز امریکایی بر افغانستان مساحت زمین های کشت شده کوکنار از ۱۸۵ هکتار به ۳۲۸ هزار هکتار زمین بالا رفت و در سایه اشغال ۱۷ ساله اکنون تعداد معتادها در افغانستان به ۳ میلیون رسیده است. به تاریخ ۲۱ دسمبر سال ۲۰۱۷ میلادی سازمان مبارزه با مواد مخدر ملل متحد راپور داد که در سال ۲۰۱۷ تولید مواد مخدره ۸۷٪ و کشت آن ۶۳٪ بالا رفته است که به این اساس پیمانه مواد مخدر تولید شده به ۹۰۰۰ متریکن تن بالا رفته است.

مردم امریکا! شما که مدعی بودن مردم پیشرفته و متمدن در جهان هستید، اینکه حکومت تحمیلی در افغانستان توسط شما ایجاد شده است ما قضاوت در حق آن را نیز به شما واگذار می شویم، که به منطق و ضمیر خود این نظام را و تغییرات، نا امنی، بی قانونی و ۸۷٪ افزایش در تولید مواد مخدر را که به این نظام مرتبط می باشد اصلاحات می دانید یا جنایات ضد بشر؟

مقامات حکومتی شما ادعا دارند که آنان دهها میلیارد دالر را در افغانستان در بخش های مختلف بازسازی به مصرف رسانیده اند. طبعاً این دهها میلیارد دالر آن پولهای شماست که از شما بنام تکس دولتی و مالی اخذ شده است و اینجا در جیب های دزدان و قاتلان رفته است. آیا شما به این راضی هستید که پول های بدست آمده به اثر زحمات شما در افغانستان بالای چنان نظام فاسدی به مصرف برسد که مفسدین دولتی آن در یک واقعه جرمی ۹۰۰ میلیون دالر را از کابل بانک می دزدند؟ آیا در فرهنگ و قاموس امریکایی تنفیذ قانون این را می گویند که معاون اول نظام کسی باشد که علاوه بر صدها جنایت دیگر، در جرم تجاوز جنسی بر شخص موی سفید ۷۰ ساله دخیل باشد؟

آیا این همان تمدن، ترقی و قانونیت است که شما دعوای علمبرداری آن را در جهان دارید؟ آیا (۳۵۴۶) تن عسکر شما بخاطر حاکمیت این چنین قانون در افغانستان کشته شده اند؟ آیا دانشمندان و تحلیل کننده گان منصف شما جوابی برای این پرسش های ما دارند؟ باید این را بدانید، که مردم ما تمامی این ناعادالتی ها را به چشم سر مشاهده می کنند و به خیلی دقت آن را تعقیب می کنند، و به همین سبب این رژیم تحت سایه حمایت نظامی شما و دزدان مفسد گردهم آمده در آن را به نظر حکومت نه بلکه به نظر یک باند مشتمل بر غاصبین، دزدان، عناصر مافیایی دچار مواد مخدر و کار ویاری آن می پندارند، و مبارزه و مقاومت در مقابل آنان را فریضه شرعی، اخلاقی و ملی خود می شمارند. کسانی که برای پیاده ساختن این نظام در پهلوی شما ایستاده اند، آنان در نظر افغان ها غدار های مردمی و منافع ملی اند. از جانب دیگر کسانی که در مقابل این رژیم فاسد شما مبارزه مسلحانه می کنند، آنان مبارزین کشور، منافع ملی، استقلال ملی و بدست آوردگان عزت و مبارزین راه دفاع اند که در دل های مردم عام افغان منحنیث قهرمانان جا دارند. اینکه مطبوعات امریکایی در ارتباط با مقاومت افغان ها تبلیغات سوء می کنند، که گویا در اینجا افراد مسلح جنگجو افغان ها نه، بلکه به اصطلاح ترورستان خارجی هستند، اینهمه پروپاگاندا معقولی است که بخاطر پنهان کردن شکست خود آنرا انجام میدهند.

برای ابطال این تبلیغات ما فقط میگوییم که اگر چانس کامیابی حمایت خارجی در افغانستان وجود می داشت، پس اشغال امریکایی و ائتلافی های حمایتی آنان حتماً در اینجا کامیاب می شدند که هم حمایت سیاسی و نظامی حکومت نیرومندی مانند ایالات متحده امریکا را با خود دارد و هم حمایت نظامی مجهز همچو سازمان ناتو را.

ملت امریکا! می خواهیم که در این بخش نامه، پیام خود به مردم امریکا را چنین مختصر سازیم: افغان ها که امروز در مقابل عساکر شما و هر تجاوز کننده می جنگند، این مکلفیت ملی، شرعی، عقیدوی و حفاظت از وطن آنان است. در این مقاومت اگر عساکر شما به هر اندازه قوی و مجهز شوند، اگر عساکر تمام جهان نیز از آنان حمایت کنند مگر افغان ها باز هم مکلفیت ملی دینی و شرعی خود را ادا می کنند، زیرا افغان ها به این مقاومت به نظر مکلفیت مقدس دفاع از مقدسات و کشور خود می بینند، تنازل از این مکلفیت را آنان به معنای گذشت از اسلام و تمامی ارزش های اسلامی خود می دانند که هیچ مسلمان غیرتی افغان به پذیرفتن این ذلت آماده نیست.

افغان ها از چهار دهه به اینسو در آتش جنگ تحمیلی می سوزند، آنان تشنه صلح و نظام عادلانه اند، مگر در مقابل نیروهای اشغالگر حکومت جنگ طلب شما از مقاومت شرعی، دینی و ملی خود هرگز خسته نمی شوند، زیرا آنان همه قربانی های امروزی و

دیروزی را بخاطر حفاظت از ارزش های دینی و حفاظت از استقلال خود داده اند، اکنون اگر بر سر استقلال خود سودایی کنند پس این جفای بزرگی با تاریخ پر افتخار خود و اسلاف شان خواهد بود. افغانستان کشوری است که در طول تاریخ چند هزار ساله خود همیشه مستقل زندگی کرده است، حتی در قرن ۱۹ و ۲۰ نیز که اکثر کشورهای اسلامی توسط استعمارگران اروپایی اشغال شده بودند افغانستان در سطح همسایگان خود یگانه کشوری بود که استقلال خود را حفظ کرد و انگلیس ها نتوانستند با تلاش های استعماری ۸۰ ساله خود اشغال خود بر این کشور را بقبولانند. در قلب و مغز افغان ها این احساس فطری و تسلسل تاریخی وجود دارد که امروز این ملت تهی دست را حوصله طویل ترین مقاومت در مقابل عساکر اشغالگر شما را می دهد.

این مبالغه نه بلکه حقیقت است که همین اکنون استشهادی های غیرتی افغان در انجام حملات فدایی بالای شما و عساکر اشغالگر تان با یکدیگر سبقت می ورزند. این مقاومت دینی و ملی افغان ها جنگ بی حاصل نیست بلکه هر روز پیشروی هایی دارد و مناطقی از کشور خود را آزاد می کند. همین اکنون رئیس اداره ویژه برای بازرسی از همکاری های امریکا با افغانستان (سیگار) به این اعتراف می کند که ۶۰٪ خاک افغانستان تحت تسلط طالبان (امارت اسلامی) قرار دارد. در سال ۲۰۰۱ میلادی در زمان تجاوز امریکا بر افغانستان یک عده از کشورهای جهان تحت تأثیر تبلیغات جنگی مقامات آن زمان شما رفته بودند و حامی استراتژی جنگی رئیس جمهور بوش بودند. مگر اکنون ما عملاً می بینیم که حکومت شما آن حمایت جهانی را از دست داده است، حتی کشورهای زیاد داخل در ائتلاف جنگی شما با درک حقایق عساکر خود را از کشور ما خارج کردند و در تلاش تفاهم سیاسی اند. جامعه جهانی اکنون در مقابل اشغال ناجایز امریکا از داعیه ما و مردم حمایت می کند. اگر حکومت شما باز هم با ترشیدن بهانه های خود ساخته بر ادامه جنگ در افغانستان اصرار می کند، این کار به وجهت بین المللی امریکا صدمه بیشتر وارد خواهد کرد.

مردم امریکا! در مجتمعی همچو امریکا که زمام اصلی قدرت در دست مردم میباشد و مقام های حاکم بر اساس رأی مردم انتخاب می شوند، پس امارت اسلامی افغانستان منحیث ممثل اراده مردم افغانستان از شما مردم امریکا و نمایندگان مردم صلح دوست در کانگریس می خواهد که با وارد کردن فشار ها بالای قیادت خود از آنان مطالبه کنید که دیگر به اشغال افغانستان نقطه پایان بگذارند. زیرا اصرار بر ادامه جنگ در افغانستان و موجودیت نظامی مانند نظام کنونی فاسد و بی صلاحیت در کابل دیگر برای همه منطقه و در مجموع برای ثبات امریکا عواقب خطرناکی دارد. افغان ها به این متأسف اند که چرا همه مردم امریکا قربانی سیاست جنگ خواهانه چند تن حاکمان محدود خود اند و با گذشت هر روز در جهان منفور تر می شوند؟ شما دانشمندان، نمایندگان صلح دوست در کانگریس امریکا و مسئولین سازمان های مستقل مردمی باید از حکومت خود در این ارتباط پرسید که چرا مردم امریکا با همه این وجهت جهانی در داخل خانه خود و خارج از آن غیر محفوظ و منفور هستند؟ تا چه وقت کشور مترقی و اولادهای تان قربانی سیاست های جنگی مقام های جنگ طلب تان می شوند؟ آخر این سیاست جنگ طلبی چی فایده بی به کشور تان دارد؟

مردم امریکا! رئیس جمهور شما و مقام های نظامی و سیاسی تان که در خط جنگی او روان هستند اکنون نیز در افغانستان به زبان اسلحه صحبت می کنند، حتی درباره جنگ ارقام نا درستی را به دروغ به نفع خود به نشر می رسانند و به چشم تمام جهان خاک می پاشند حالآنکه در سیاست معاصر اکنون جای زور و اسلحه را تفاهم صلح آمیز گرفته است و پیروزی در جنگ با دروغ بدست نمیايد. تنها در سپتمبر گذشته بر اساس استراتژی جدید ترامپ نیروهای امریکایی در افغانستان علاوه بر به کار بردن تمامی قوت خود به اعتراف خود شان ۷۵۱ حمله هوایی انجام دادند، شما از جنرال های خود پرسید که آیا با وجود استفاده این همه قوت در افغانستان یک قدم زمین را از طالبان تسخیر کرده اید یا اینکه طالبان بیشتر قوی شدند. اگر به شما مردم امریکایی سیاست بی تجربه رئیس جمهور تان و مشاورین جنگ طلب او معلوم نمیشود پس به فیصله نامعقول او در ارتباط با انتقال سفارت امریکا به بیت المقدس بنگرید که امریکا را در مقابل ۱۲۸ کشور جهان قرار داد.

یقیناً که برای مردم مترقی همچو امریکا روبرو شدن با این چنین واکنش قاطع جهان جای شرم است که با تصمیم جنگ طلبانه خود، خود را در مخالفت صریح اکثریت قاطع جهان قرار داد و باز هم به آن سیاست جنونی اصرار می کند. امارت اسلامی از همان آغاز به امریکا گفته بود که مشکل خود را از طریق مذاکرات و دیالوگ با امارت اسلامی حل کند، زور آزمایی عواقب ناگواری دارد و شما اکنون شاید عواقب ناگوار تجاوز امریکا بر افغانستان را درک کرده باشید، اگر صد سال دیگر نیز استخدام قوت را تجربه کنید و صد استراتژی دیگر را نیز تجربه کنید نتیجه باز همان خواهد بود که در شش ماه گذشته استراتژی جدید ترامپ دیدید. به نظر ما اکنون نیز فرصت در دست است، باید مردم امریکا درک کنند که امارت اسلامی به نمایندگی از مردم خود میتواند مشکل خود را با هر طرف متنازع از راه سیاست سالم و دیالوگ حل کند، زور آزمایی بیجا باعث پیچیده شدن مسئله می شود و مسئله را ابعاد دیگری می دهد که بعداً از اختیار بیرون می شود، امارت اسلامی آن نیرو و قوت در منطقه است که از راه زور و فشار تسخیر نمیگردد، ریشه های مستحکم دارد، البته چانس دیالوگ وجود دارد، مردم امریکا باید بدانند که امارت اسلامی برای حل سالم مسائل مسئولیت خود را درک کرده و ادا کرده می تواند، البته این هرگز به این معنا نیست که ما خسته شده ایم یا اینکه اراده ما ضعیف شده است

بلکه موقف ما اینست که قبل از جنگ باید از منطق کار گرفته شود، آنچه از طریق منطق به دست می آید نباید از راه استخدام قوت از دست داده شود، امارت اسلامی این را مسئولیت خود می دانست که شما مردم امریکا را از این حقایق با خبر کرده و بفهماند.

باید گفت که امارت اسلامی برای استقلال کشور خود تلاش های مشروع به خرچ می دهد. داشتن کشور مستقل و بدون اشغال حق طبیعی و انسانی ما است. مطالبه آزادی کشور خود و حاکم ساختن نظام اسلامی مطابق به عقیده مردم خود، در هیچ قانونی دهشت افگنی پنداشته نمیشود. قابل یاددہانی است که ما اجندای تخریبی در کشور های دیگر نداریم و در جریان ۱۷ سال گذشته عملاً این را ثابت کردیم که در کشور های دیگر هیچ نوع مداخله نکرده ایم. همچنان، کسی دیگر را اجازه نمی دهیم که خاک افغانستان را علیه کشور های دیگر استفاده کنند. جنگ بر ما تحمیل شده است و انتخاب ما نیست. ترجیح ما اینست که مسئله افغانستان را از راههای صلح آمیز حل کنیم. امریکا باید به اشغال خاتمه دهد و برای مردم افغانستان مطابق به عقیده شان بشمول ایجاد حکومت به حقوق مشروع آنان قابل گردد. بعد از استقلال، ما میخواهیم که بشمول همسایه ها با تمامی کشور های جهان روابط مثبت و تعمیری داشته باشیم و در راه بازسازی و ترقی کشور از همکاری های آنان استقبال می کنیم و میخواهیم که در ثبات منطقه و جهان نقش مهمی را ایفا کنیم. برای مردم خود زمنیهء تعلیم اعلی و وسیله کار را فراهم بسازیم. زن، مرد، اطفال و بزرگان ما همه از حقوق بشری و شرعی خود مستفید شوند. جوانان ما از نشه و فساد اخلاقی نجات یابند، برای هر کس در کشور شان چنان شرایط کار مهیا گردد که دیگر هموطنان ما مواجه با حالت ترک وطن و فرار به کشور های دیگر نشوند.

خلاصه اینکه اصرار بر جنگ در افغانستان و باقی ماندن عساکر امریکایی در اینجا به نفع هیچ کسی بشمول امریکا نیست بلکه ثبات همه جهان را با خطر مواجه می سازد، این حقیقت آشکاری است که تنها مقامات مغرور شما از پذیرفتن آن انکار می کنند، اگر شما با افغان ها و در مجموع با جهانیان خواهان تفاهم مصالحت آمیز هستید پس رئیس جمهور خود و مقامات جنگ خواهان کانگریس و پنتاگون را به این حقیقت بفهمانید و آنان را مجبور به اختیار سیاست سالم و منطقی درباره افغانستان سازید. این یک اقدام خیلی نیک جهت ثبات هم برای شما و هم برای افغان ها و هم برای تمام جهان خواهد بود. و ما علینا الا البلاغ.

امارت اسلامی افغانستان

۱۴۳۹/۵/۲۸ هـ ق

۱۴۲/۲۰۱۸ ش - ۱۳۹۶/۱۱/۲۵ م